

TEISINGUMO TEISMO NUTARTIS

(šeštoji kolegija)

2004 m. spalio 12 d.

Byloje C-352/03 P: Pietro Del Vaglio prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Pareigūnai — Pensijos — Šalies, kurioje yra nuolatinė gyvenamoji vieta, pakeitimas — Korekcinio koeficiento taikymas — Iš dalies akivaizdžiai nepriimtinas ir iš dalies akivaizdžiai nepagrįstas apeliacinis skundas)

(2005/C 6/42)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje C-352/03 P Pietro Del Vaglio, buvęs Europos Bendrijų Komisijos pareigūnas, gyvenantis Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujamas advokatų M. Famchon ir B. Desrez, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą J. Currall, padedamo D. Waelbroeck, dėl 2003 m. rugpjūčio 11 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį paduoto apeliacinio skundo, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko A. Borg Barthet, teisėjų J.-P. Puissochet ir S. von Bahr (pranešėjas); generalinė advokatė: J. Kokott, sekretorius: R. Grass, 2004 m. spalio 12 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti apeliacinį skundą.

2) Priteisti iš Del Vaglio bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 251, 2003 10 18.

TEISINGUMO TEISMO NUTARTIS

(penktoji kolegija)

2004 m. spalio 1 d.

Byloje C-480/03 (dėl Cour d'arbitrage prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde prieš Gouvernement wallon, Conseil des ministres ⁽¹⁾

(Darbo reglamento 104 straipsnio 3 dalis — Direktyva 79/409/EEB — Laukinių paukščių apsauga — Nelaisvėje gimusios ir išaugintos rūšys)

(2005/C 6/43)

(Proceso kalba: prancūzų ir olandų)

Byloje C-480/03 dėl Cour d'arbitrage (Belgija) 2003 m. spalio 29 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 lapkričio 18 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje tarp Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde ir Gouvernement wallon, Conseil des ministres, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko C. Gulmann, teisėjų R. Silva de Lapuerta (pranešėja) ir J. Makarczyk, generalinė advokatė: J. Kokott, sekretorius: R. Grass, 2004 m. spalio 1 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos turi būti aiškinama taip, kad ji yra netaikoma nelaisvėje gimusioms ir išaugintiems rūšims ir todėl pagal šiuo metu galiojančią Bendrijos teisę valstybės narės turi teisę reglamentuoti šią sritį, nepažeisdamos 28-30 straipsnių nuostatų.

⁽¹⁾ OL C 35, 2004 2 7.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. rugsėjo 29 d. pareikštas ieškinys Airijai

(Byla C-418/04)

(2005/C 6/44)

(Proceso kalba: anglų)

2004 m. rugsėjo 29 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Barry Doherty ir Michael van Beek, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Airijai.

Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1. Pripažinti, kad Airija,

- a) nuo 1981 m. nenustatydamą Direktyvos 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos ⁽¹⁾ I priede minimoms rūšims ir nuolatos aptinkamoms migruojančioms rūšims kiekiu ir dydžiu tinkamiausių specialių apsaugos teritorijų pagal Direktyvos 79/409/EEB 4 straipsnio 1 ir 2 dalis,
- b) nuo 1981 m. nesukurdamą būtino šių teritorijų teisinės apsaugos režimo pagal Direktyvos 79/409/EEB 4 straipsnio 1 ir 2 dalis,
- c) nuo 1981 m. neužtikrindama, kad 4 straipsnio 4 dalies pirmo sakinio nuostatos būtų taikomos teritorijoms, pagal Direktyvą 79/409/EEB laikytinoms specialiomis apsaugos teritorijomis,
- d) neužtikrindama visiško ir teisingo Direktyvos 79/409/EEB 4 straipsnio 4 dalies antro sakinio reikalavimų perkėlimo į nacionalinę teisę ir jų taikymo,
- e) pagal Direktyvą 79/409/EEB nustatytų specialių apsaugos teritorijų atžvilgiu nesiimdama visų priemonių, būtinų pagal Direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽²⁾ 6 straipsnio 2, 3 ir 4 dalies nuostatas, ir į Direktyvos 92/43/EEB 6 straipsnio 2 dalies taikymo sritį patenkančių vietovių naudojimo poilsiui atžvilgiu nesiimdama visų būtinų priemonių, atitinkančių šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies nuostatas,
- f) nesiimdama visų priemonių, būtinų pagal Direktyvos 79/409/EEB 10 straipsnį,

neįvykdė savo įsipareigojimų pagal nurodytus minėtų direktyvų straipsnius;

2. Priteisti iš Airijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šioje byloje nagrinėjamas tam tikrų Airijos įsipareigojimų pagal Direktyvą 79/409/EEB ir Direktyvą 92/43/EEB neįvykdymas. Komisija pateikia šias aplinkybes:

Nuo 1981 m. Airija nenustato Direktyvos 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (toliau – paukščių direktyvos) I priede minimoms rūšims ir nuolatos aptinkamoms migruojančioms rūšims kiekiu ir dydžiu tinkamiausių specialių apsaugos teritorijų pagal šios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalis. Pažeidimas turi du aspektus. Pirmiausia, tam tikros vietovės nenustatytos (nenustatymas). Antra, kitos vietovės nustatytos ne iki galo (nustatymas iš dalies). Teritorijos aspektu, dėl specialių apsaugos teritorijų nenustatymo ir nustatymo iš dalies, Airijos

SAT (specialių apsaugos teritorijų) tinklas yra antras pagal mažumą valstybėse narėse iki 2004 m. gegužės 1 d. įstojimo.

Airija nesukūrė būtino SAT teisinės apsaugos režimo pagal paukščių direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalis. Šią sritį reglamentuojantys Airijos teisės aktai numato tik tai, kas galėtų būti pavadinta prevencinėmis priemonėmis, t. y. priemonės, kuriomis siekiama išvengti dėl žmonių veiklos kylančios grėsmės laukinių paukščių buveinėms ir jų trikdymo. Prie kitų šių prevencinių priemonių trūkumų Komisija prideda tai, kad pagal 4 straipsnio 1 ir 2 dalis reikalaujamas būtinas teisinės apsaugos režimas yra platesnio pobūdžio ir siekiant užtikrinti paukščių rūšių išgyvenimą bei dauginimąsi SAT gali nepakakti pastangų, kuriomis siekiama išvengti neigiamos žmogaus veiklos.

Nors Airija yra priėmusi teisės aktų, susijusių su nustatytose SAT nesančių buveinių apsauga, tačiau jiems trūksta paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalies pirmame sakinyje reikalaujamo tikslumo. Konkrečiai, Airijos teisės aktai nenumato jokių specialių pareigų laukinių paukščių rūšių, kurioms suteikiama SAT apsauga teritorijose, nepatenkančiose į sukurtą Airijos SAT tinklą, buveinių atžvilgiu.

Nenumatytos specialios nuostatos, įgyvendinančios 4 straipsnio 4 dalies antrą sakinį, kuris nurodo, kad valstybės narės „stengiasi išvengti buveinių taršos ar pažeidimo“ už nustatytų teritorijų. Daug buveinėms pavojingų veiklos rūšių nepatenka į jokio teisinio reglamentavimo sritį.

Direktyva 92/43/EEB (toliau – buveinių direktyva) turėjo būti įgyvendinta iki 1994 m. birželio 10 dienos. Tai reiškia, kad Airija turėjo būti perkėlusį savo teisę ir taikyti 6 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių nuostatas visoms SAT, šią dieną ir vėliau nustatytoms pagal paukščių direktyvos 4 straipsnio 1 dalį arba tokiomis pripažintoms pagal tos pačios direktyvos 4 straipsnio 2 dalį.

Komisija tvirtina, kad Airija neperkėlė į savo teisę ir netaiko buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalies.

Siekiant užtikrinti visišką paukščių direktyvos veiksmingumą, būtina imtis šios direktyvos 10 straipsnį įgyvendinančių nacionalinių priemonių. Airija, nepriimdama atitinkamų teisės normų, skatinančių tiriamąjį darbą, neįgyvendino 10 straipsnio.

⁽¹⁾ OL L 103, 1979 4 25, p. 1

⁽²⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7